

de halvanden Krone i Timen, ikke fordi Manden, som kan tjene 25 Ø., er mindre dygtig, og ikke fordi han ikke vil bestille lige saa meget som den anden Mand, men alene fordi Samfundsforholdene, siden han begyndte at tage Del i Arbejdet, har udviklet sig saaledes, at han ikke i den frie Konkurrence kan tjene mere — oprettholder man saadanne Forhold, vil det uvægerligt føre ud i ganske utaalelige Tilstande. Det er imidlertid mit Haab, at man i alt Fald indenfor det store Flertal af Partiet Venstre kan forstaa, at Forholdene er saa abnorme, at de vedblivende kræver den største Agtpaagivenhed i Retning af at lempe paa de Forhold, jeg her har nævnt.

Spørgsmaalet bliver saa til sidst: Vil det være muligt at overvinde disse Forskelligheder, der kan være i Opfattelsen? Der kan Svaret jo ogsaa kun blive et Haab eller en Tro, om man saa maa sige. Personlig nærer jeg baade det Haab og den Tro, at vi fra vor Side meget vel kan se, at der for Partiet Venstre er Vanskeligheder at overvinde, hvortil der maa tages Hensyn. Det er mit Haab, at ogsaa Partiet Venstre vil forstaa, at der maa vises ret vidtgaende Hensyn til os, thi selv om det lykkes dem, saa længe denne Rigsdag sidder, at bevare et Samarbejde med de Personer, der i dette Øjeblik er tilfældige Repræsentanter for det konservative Folkeparti, saa kan man være fuldkommen sikker paa, at fører man ikke fra Venstres Side en saadan Politik, at Byvælgernes store Flertal ogsaa kan forstaa, at der tages berettiget Hensyn til deres Interesser, saa vil det være det konservative Folkeparti umuligt at bevare saa mange Stemmer for sig, at de i Fremtiden sammen med Venstre kan beholde det Flertal, de nu har. Nu gælder det imidlertid ikke store Ord og mindst kraftige Ord, nu gælder det om, hvilke Handlinger man fra forskellige Sider vil gaa til, og det er da mit Haab, at rette vedkommende aldrig vil glemme, hvad der uvægerligt vil ske, hvis man ikke tager rimelige Hensyn ogsaa til Byerhvervene.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Jacobsen: Jeg vil overfor det ærede Medlem Hr. Korsgaard beklage, at han synes at være enig med det ærede Medlem Hr. Martin Hansen i, at det er ganske umuligt at skære Finanslovens meget store Udgifter ned. Naar vi nu staar ved Af-

slutningen af Krigsperiodens Økonomi, saa vil jeg ikke undres over, at vi i Løbet af denne Periode, der jo ellers i mange Henseender gør Indtryk af overordentlig stor Velstand, har stiftet en meget betydelig Gæld; men jeg vil gerne sige — jeg har henvendt det til Finansudvalget, jeg kunde ogsaa godt henvende det til hele Rigsdagen, ja ogsaa til Ministeriet —, at hvis man vil fare vel i denne Situation: i en god Periode at have stiftet en meget betydelig Gæld, maa vi nu, naar vi kommer ind i en trang Periode, bestræbe os for at afskrive en god Del af denne Gæld; saaledes maa vi indrette vor Økonomi. Det er en Erfaring, der er gjort af mange private, at den største Del af den Gæld, de har paadraget sig, har de paadraget sig netop i gode Tider, men de har maattet slide og slæbe med at faa den betalt i daarlige Tider, og jeg tror ikke, at det i den offentlige Økonomi gaar ret meget anderledes. Ser jeg paa de forskellige Budgetter paa Finansloven, saaledes som den fremtræder nu i Forhold til 1914, ser jeg, der er en Stigning paa alle Budgetterne paa 4 à 5 Gange — jeg vil understrege, at Forsvarsministeriets Budget danner en hæderlig Undtagelse i saa Henseende, det er kun steget fra 30 til 50 Mill. Kr. Men overfor denne overordentlige Stigning vil jeg sige, at hverken Finansudvalget eller Regeringen eller Rigsdagen er stillet paa den Maade, at de kan sige: Nu gælder det blot om for Fremtiden at føre Posterne à jour. Nej, det vil blive Opgaven at bringe dem ned, at nedskære dem betydeligt, og jeg tror, vi gjorde vel i at tage Forholdsregler herindefra i Tide paa et Tidspunkt, hvor vi dog kan sige, at vi gør det saa nogenlunde paa eget Initiativ og er i Stand til at vælge og skønne om, hvor vi helst vil skære ned, i Stedet for at vente saa længe, at vi bliver nødt til at gøre det næsten fra en Ende af. For at spare de 40—50 Mill. Kr., som jeg har nævnt, gælder det blot om at nedskære Budgetterne med ca 10 pCt., og det vil jeg hævde i alt væsentlig lader sig gøre indenfor den nu gældende Lovgivnings Rammer, men skulde det ikke lade sig gøre indenfor dens Rammer, maa vi ogsaa overveje, hvilke Dele af vor Lovgivning der lader sig ændre, saaledes at det lader sig gøre. Jeg vil blot eksempelvis henlede Opmærksomheden paa en saadan Institution under Indenrigsministeriet som Invaliddefonden; til den ydes der fra Statskassen et Bidrag paa smaa 3 Mill. Kr., altsaa et forholdsvis lille Beløb, men det koster omtrent 200 000 Kr. at administrere denne Fond. Det er der intet Forhold i. Hvis ærede Medlemmer vil se efter, hvorledes